

OD SAMETU K REALITĚŠ - I.

Středa, 13 listopad 2019

Sametová revoluce byla jedním z projevů vůle nalinkovaným velmocemi zrušit komunistický režim a umožnit vládnoucím vrstvám se zúčastnit do funkčního kapitalistického systému. Jak bylo později onoho manipulovaného p. 17. listopadu 1989? Establiška živě jak zavedl studenty na Národní tředu, kde na náhlo bylo komando. Tam byli zmláceni, a živě jak předsedstvem mrtvého. Mezitím ušla máma a umělecká scéna stájně na straně změny, zatímco masově, vystoupili disidenti apod.

Hlavní věci byly

Ženy, zcela určitě byly ženy sdělovacím prostředky. Pokud by se ještě staly kliky za stranami komunistů jako vzpártila, byla připravena sovětská vojska provést zásah ve prospěch změny. Jestli se podařilo vůbec, co v pozadí stojí, slyšely, to nevíme. O tom jsem bylo napsáno u mnoha nejrozumnějších textů a tak to nemusíme opakovat. Jen zděrazním, že jsme mocně poznali, že se svět se jistě směřem vyvíjí a tomu se nedá odporovat. Dlouhodobě v životě vyspělého světa vede k izolaci jednotlivce od kolektivu, tedy k individualizaci - vyměření jejich práva člověka bez zodpovědnosti ke společnosti.

Tady si dovoluji

nad jednotlivými body zastavit:

Tento proces je

součástí a jeho procesu odpovídající, která nastává odpoutání člověka od přírodních principů, odklon od přírody do mikrosvěta obydlí, odpoutání člověka se od manuálních práce, neschopnost pochopit přírodu a její potenciály (drancování přírody), odpoutání od lidské přítomnosti (typicky je neplození dětí, předstírání starostlivosti o staré rodiče státní), odpoutání se od rodinných kolektivů do jakéhosi sebevdomácho osamocení, vzrůst sobectví atd.

Taková odloučení

jednotlivci mají jen starost o sebe a svůj život. Spojovací znakem je touha po svobodě, odněkdy osvobození se od jeho, hlavně od povinnosti.

Tento proces ve svém konečném stavu vede k nezájmu o společnost a k nespolečenskému jednání, k politice dlaní a v prospěch nějakých skupin a jednotlivců, k hromadění a ničení přírodních zdrojů, ke korupci a nakonec k neschopnosti státu existovat. Je to tedy zhruba

proces. Tento proces komunisti nepodporovali, ale bránili mu. Nevíme, proč mnozí lidé - lidé - jsou z komunistů bylo lápa, kdy to zcela dokazatelně není pravda ani po materiálně stránce, ani z hlediska svobody. Možná, že v tom mají svoji měru předsedství, že komunistický režim vytvářel jaksi vztahy - jistoty, vznikaly přírodních rodiny, nerozpadaly se a národ nevyměnil. Možná i hodnoty - takové lepší mezilidské vztahy, vzájemná kamarádská skupiny a obecně sounáležitost.

Individualizace je

zpráva sobě postupem vzdání a lepší možnosti existovat osamocení, prostředím mást a odloučení od přítomnosti jaksi automaticky. Komunisti se snažili tento život zastavit a vytvořit nějaký kolektivní vdomá. Toto vdomá mělo být takové, což je nejvážnější omyl, protože vdomá - vdomá je

materiálního charakteru a zanikne zbohatnutím dříve, než to emotivní idea spojuje lidi niternou solidariitou. Komunisté občas využívali národného v domě, ale ve skutečnosti byli internacionální, a pokud národní v domě zvětlalo (viz obrodný proces v r. 1968), rychle ho potlačili. Těmto dnům v domě zmizelo s likvidací, takže komunistické režim si sám ušel, na který seděl.

Marxismus jako

náboženství - se stal směřujícím, protože oproti jiným náboženstvím vyádoval v ru v nedokonalé lidské konstrukce, které zanikaly a nefungovaly. Marx sám ve své době měl sice velkou snahu pomoci dělnictvu, ale filozoficky nedošel ani tak daleko, aby poznal základní principy, kterými se řídí svět, a tak jeho význam je spíše jen v kritice kapitalismu, která byla sice potěšující, ale jak v me, kritizovat nestačí. Musí být realistický plán. Ten chyběl a nevytvořili ho ani bolševici, ani kdokoliv z opravdových komunistů.

Váichni komunističtí

reformisté pochopili, že je zapotřebí se opírat o principy (tržní ekonomiku, o obecnou solidariitu - družství, o národní v domě) a tím se vlastně dostávali do blízkosti daleko přirozenějšího kapitalistického světa, který už v době vytvořil svoje sociální systémy.

Disidenti, o kterých se předpokládalo, že se převezmou moc, většinou buďval reformní komunisté z r. 1968 (tenkrát odstavení od moci, shromáždění na později v Chartě), byli od začátku vedeni v duchu souasného západního světa, v němž dnem přepadl tam nebyli nějaké obnovovateli první republiky, přeznivci Masaryka nebo někdejších národovědců směrů.

Nově stá se

čímž západní univerzalizmem je intenzivnějším, než byl souasně na západě. Havel takto vystupoval, dalším disidenti vytvářeli děla, která dehonestovala český národ a odsuzovala národověctví, vytvářel se ideový základ kosmopolitního univerzalizmu, který nesl nějaké národní v domě, nějaké hrdiny, nějaké konzervativní ideály.

Citová vztah

k národu měl vymizet.

A co nám přinesl Listopad?

Listopadová

převrat nepřinesl hledání nových cest, ale následující vládnoucí komarila zavedla kapitalismus buďně na západě, což znamenalo vytvoření všech vrstev obyvatelstva v kapitalistických zemích obvyklých, tedy státní, drobné podnikatele, velké podnikatele, banky, a všechny přitom tak, aby to fungovalo, protože každá odchylka od funkčního vzoru mohla být kritická. Rychle realizace tohoto plánu vyádovala jednak rozdat státní majetek lidem v kupnové privatizaci a určitě poměry živokůho západu, jinak by se požadovaná struktura nevytvořila. Klaus a jeho klika odporovali tlakem vyprodat západní společnostem nějaké přemysly, snažili se o českou cestu privatizace, vytvoření nových struktur z našich lidí. To se jim sice nepodařilo zcela, nicméně se dosáhlo stavu, který byl možný.

Dnešní ekonomická

závislost na Západě vyplynula z našeho ekonomického postavení - v r. 1989, z postavení uzavřeného státu, který se nehle otevřel cizímu zboží, který domácnosti nebylo schopno konkurovat; výroby do RVHP nebylo možno realizovat, a tak většina podniků bankrotovala nebo se restrukturalizovala cizím kapitálem. Zhroutil stát byl nucen vytvořit zcela jinou strukturu a díky tomu se ocitnul do značné míry v cizích rukách.

Listopadové

převrat vznikl na základě podmínek, které přišly z vnějšíku. To je rozdíl oproti Obrodnému procesu v r. 1968, který vyvolal z nás vnitřní poměry. Na podzim r. 1989 lidé viděli, co se děje v Polsku a Maarsku, byli odvětní - ve svých projevech, protože věděli, že se jim zase tak moc nestane.

V zájmu

byl tajnými službami připraven plán, nejspíše ve spolupráci s KGB. Disidenti byli odchovanci Západu a komunisté neměli nikoho, kdo by byl alternativou, protože již dávno veřejny reformisty odstavili. A - další sešla nebyla. Chyběla tedy nějaká normální - obanská struktura, jako byl za první světové války Sokol, který by převzal moc. Veřejny mocenský prvky byly diktovány zvenku - a celá převrat byl v rukou neznámých sil neovlivněných národem.

Lidé věděli

a tleskali každému, kdo vystoupil a mluvil proti komunistům. Když dobře mluvil, hned byl jejich lovek. Tento způsob je velmi nebezpečný, ale v tomto chvíli jiný nebyl. Komunisté doplatili na to, že nepovolili alternativní organizace už dávno předtím, že nevznikly přirozené podmínky pro převzetí moci, alespoň takové, jak vznikaly v r. 1968 postupně uvolňováním a nástupem spontánních organizací.

Převrat byl rychlý

a moc převzali lidé vynořivší se z temnot.

Vlastimil Podracký

(pokračování -
zátra)